

[Stensballe.]

Forslaget, at netop § 8 har været underkastet meget omhyggelige Forhandlinger i Udvalget, og Resultatet deraf er blevet, at man ikke har ønsket i Folketinget at gaa ind paa Ændringer heri.

Efter mit Skøn — og efter det almindelige Skøn, kan jeg sige, som de allerfleste, der har med den Slags Sager at gøre, anlægger — er der i § 8 lagt noget for snævre og faste Rammer, samtidig med at det ikke er helt klart, hvad der egentlig skal forstaaes derved. Jeg ved ikke, hvad et saadant Udtryk som „nødvendige Udgifter“ hentyder til; det er i hvert Fald ikke tilstrækkelig klart, synes jeg — for der er vel ingen, der vil forsøge paa at sætte unødvendige Udgifter ind. Men alt i alt gælder det, at der gennem § 8 faktisk — som ogsaa Ministeren omtalte — er set bort fra Genanskaffelsesprisen som Grundlag for Prisansættelse, og samtidig er der sat meget indsnævrende Rammer for Fastsættelse af en rimelig Nettoavance. Jeg tror, at Erhvervene har Ret i deres Paastrand om, at Lovforslagets enkelte Bestemmelser er affattet hovedsagelig med Muligheden for Prisstigninger for Øje, og ogsaa, at det vil blive en Nødvendighed at revidere Loven, hvis man kommer ind i et Prisfald af noget større Omfang. Jeg for mit Vedkommende vil da her anmode den højtærede Minister om, at han med vaagent Øje vil følge Administrationen af Loven, saaledes at der ikke skal kunne ske alt for store økonomiske Skader, hvis Prisforholdene ændrer sig. Skulde det ske, at saadanne Forhold indtraadte, før Loven udløber, den 31. Marts 1941, vil jeg tillade mig at henstille til Ministeren, at han fremkommer med Forslag til Ændringer af Loven, for at der ikke skal ske store økonomiske Skader, hvad der efter min Opfattelse *kan* ske med den Begrænsning, som ligger navnlig i § 8 i det Lovforslag, vi her behandler, og som nu formentlig i Løbet af kort Tid vil blive ophøjet til Lov.

Under Hensyn til Lovens Midlertidighed og den Tillid, som jeg personlig nærer til, at Ministeren vil gribe ind, hvis der skulde ske noget saadant, som jeg har peget paa, vil jeg anbefale mine Partifæller at medvirke ogsaa til dette Lovforslags hurtige Gennemførelse i det høje Ting.

Halfdan Hendriksen: Der vil formentlig fra alle Sider være Enighed om, at Forhold som dem, vi lever under, paa en Række Omraader nødvendiggør rigoristiske Foranstaltninger, som man under normale Forhold vilde vende sig imod. Vi lever under den haarde Nødvendigheds Lov, som medfører Indgreb, der er særdeles ubehagelige for dem, det gaar ud over, men som er nødvendige for Opretholdelsen af ordnede Forhold i Samfundet.

Det foreliggende Lovforslag om Priser griber dybt ind i Erhvervenes sædvane-mæssige og tilpassede Forhold; men jeg tror, at Erhvervene har den fulde Forstaaelse af Nødvendigheden af Lovregler paa dette Omraade. Den legale, den hæderlige, den samfundsnyttige Handel har ingen Interesse i at holde Haanden over Vildskud, der ikke kan undgaas under Forhold som de nuværende, ej heller har den nogen Interesse i, at oversmarte Forretningsmænd skal udnytte Situationen til egen Fordel.

I normale Tider er det naturligt, at Konjunktur-Princippet lægges til Grund for Prisberegningen; men i et næsten lukket Marked som det danske, hvor en Række Varer ikke kan ventes tilført Markedet i et overskueligt Tidsrum, kan de sædvanlige handelsmæssige Betragtninger om Tilbud og Efterspørgsel ikke lægges til Grund for Prisberegningen, og man bør ikke under de foreliggende Forhold tale om Konjunkturavancer. Varer, der er nødvendige for visse Dele af Samfundet, og som ikke kan skaffes tilført for Tiden, vil, hvis der ikke gribes ind, blive jobbet op i fuldkommen urimelige Priser, og noget saadant kan man ikke være tjent med. Derfor gaar jeg ogsaa ud fra, at man fra alle Sider er klar over, at det er nødvendigt at træffe Foranstaltninger, som forhindrer en urimelig Udbytning af Samfundet. Men naar jeg har sagt dette, vil jeg ogsaa tilføje, at man bevæger sig paa et overmaade ømfindtligt og vanskeligt Omraade, og der maa manøvreres med en Smidighed, som de Faktorer, der har beskæftiget sig med de samme Forhold tidligere, ikke altid har lagt for Dagen.

Det er en uhyre Magt, der gennem det foreliggende Lovforslag lægges i Hænderne paa Handelsministeren og Priskontrolraadet. Lovforslaget fastslaar, at Ministeren kan fastsætte Regler om Maksimalpriser samt